

PRÁZDNINOVÝ Zpravodaj farností na Lipně

31 – 34 / 2021

1. 8. 2021

Milovaní bratři a sestry, přátelé Boží!

Dnes dostáváte do rukou **prázdninový Zpravodaj farností na Lipně**.

V průběhu měsíce srpna budu čerpat řádnou dovolenou. Jak vyplývá z pořadu bohoslužeb, v době dovolené budou v našich farních kostelech **pouze nedělní bohoslužby!**

V případě zajištění **pohřbu** se, prosím, obraťte přímo na **pohřební službu pana Františka Cimerhanzla** v Českém Krumlově (telefon: 602 456 370) – pohřební služba vyrozumí příslušného zastupujícího kněze!

Krásné prožití prázdnin a dovolených vám všem přeje a ze srdce + žehná

Váš služebník a duchovní otec P. Mgr. Ing. Jan Špaček, dr. h. c.

Adresa sídelní farnosti:

Římskokatolická farnost Horní Planá
Náměstí 1
382 26 Horní Planá

mobil: (+420) 604 322 396

E-mail: pater.spacek@seznam.cz
farnosti-na-lipne@seznam.cz

www: <http://www.farnosti-na-lipne.cz>

QR kód

Příležitost ke svaté zpovědi:

Horní Planá:

- Pá – čtvrt hodiny přede mší sv.
- Ne – čtvrt hodiny přede mší sv.

Frymburk:

- Ne – čtvrt hodiny přede mší sv.

Světlík:

- Ne – ihned po skončení mše sv.

Černá v Pošumaví:

- So, Ne – čtvrt hodiny přede mší sv.

POŘAD BOHOSLUŽEB

	Horní Planá	Frymburk	Světlík	Černá v Pošumaví
<u>NEDELE</u> 1. 8. 2021	8:00 (farní kostel) <i>18. neděle v mezidobí</i> Za + Tomáše a Růženu Kukačkovy, jejich rodiče a sourozence.	9:45 (farní kostel) <i>18. neděle v mezidobí</i> Za živé i + členy Svatého růžence a za duše v očistci.	11:15 (farní kostel) <i>18. neděle v mezidobí</i> Za + Vavřince Tahy.	Sobota 31. 7. 2021 17:00 (farní kostel) <i>18. neděle v mezidobí</i> Za + Růženu Študlarovou.
<u>Pátek</u> 6. 8. 2021	14:00 (kaple v domově důchodců) <i>Svátek Proměnění Páně</i> <i>PRVNÍ PÁTEK V MĚSÍCI</i>			
	17:00 (farní kostel) <i>Svátek Proměnění Páně</i> <i>PRVNÍ PÁTEK V MĚSÍCI</i> Za živé i zemřelé z naší farnosti.			
<u>Sobota</u> 7. 8. 2021				17:00 (farní kostel) <i>19. neděle v mezidobí</i> Za + Jana, Boženu a Stanislavu Rosických.
<u>NEDELE</u> 8. 8. 2021	8:00 (farní kostel) <i>19. neděle v mezidobí</i> Za + maminku Annu Panskou.	9:45 (farní kostel) <i>19. neděle v mezidobí</i> Za + Janu Kotyzovou, ten celý rod a za duše v očistci.	11:15 (farní kostel) <i>19. neděle v mezidobí</i> Za + Miluši Homolkovou, + maminku Julii Mondekovou a za + Marii Honišovou.	
<u>NEDELE</u> 15. 8. 2021	8:00 (farní kostel) <i>SLAVNOST NANEBEVZETÍ PANNY MARIE</i> Za + syna Prokopa a za všechny blízké zemřelé.	9:45 (farní kostel) <i>SLAVNOST NANEBEVZETÍ PANNY MARIE</i> Za + vldp. P. Michala Tkáče, dlouholetého varhaníka a učitele Maxmiliána Schaffranka a za Jana Grilla.	11:15 (farní kostel) <i>SLAVNOST NANEBEVZETÍ PANNY MARIE</i> Za + Josefa Vincíka, Anastázii Vincíkovou a Karla Vincíka.	
<u>NEDELE</u> 22. 8. 2021	8:00 (farní kostel) <i>21. neděle v mezidobí</i> Za + rodiče Jiřího a Marii Hadravovy, syna Jaroslava a za ochranu Boží pro živou rodinu.	9:45 (farní kostel) <i>21. neděle v mezidobí</i> Za živé i zemřelé z naší farnosti.	11:15 (farní kostel) <i>21. neděle v mezidobí</i> Za + Karolinu hraběnkou Wratislavovou z Mitrovic, rodem ze Sternbergu, ten celý rod a za duše v očistci.	
<u>NEDELE</u> 29. 8. 2021	8:00 (farní kostel) <i>22. neděle v mezidobí</i> Za + Annu Svobodovou a za Prokopa Böhma.	9:45 (farní kostel) <i>22. neděle v mezidobí</i> Za dar zdraví pro vážně nemocné osoby.	11:15 (farní kostel) <i>22. neděle v mezidobí</i> Za dary Ducha svatého na počátku nového akademického roku.	14:00 (farní kostel) <i>22. neděle v mezidobí</i> Za dary Ducha svatého na počátku nového akademického roku.

18. neděle v mezidobí

1. čtení

(Ex 16, 2-4.12-15)

2. čtení

(Ef 4, 17.20-24)

Evangelium

(Jan 6, 24-35)

VIDĚT A VNÍMAT

Bratři a sestry, co vlastně potřebuje člověk k životu? Skývu chleba, dobré slovo, lásku druhého. Pán Ježíš nabízí člověku všechno, co k životu potřebuje. Proto přišel na svět, a proto se chce i dnes setkat s námi.

V evangeliu jsme slyšeli Pána Ježíše, jak hovoří k zástupům o chlebu z nebe, o pokrmu duše, avšak ti lidé se za ním hnali jen pro pokrm tělesný. A to je velice špatný stav člověka. To je **duchovní hluchota** – to je stav lidí, kteří zbystří sluch jen tehdy, když se cinká penězi. Je to **duchovní otupělost** – stav lidí, kteří zbystří zrak jen tehdy, když jde o zisk.

Pro nás, kteří jsme uvěřili v Krista, je však nezbytné, abychom dokázali **vidět a vnímat**. A tomu se musíme od malička učit. A Bůh nám v tom pomáhá. Tak jako Izraelitům na poušti kdysi sesílal manu z nebe, tak i dnes sesílá nám **pokrm života věčného**. Máme však dost vnímavé oko, abychom tento pokrm uviděli? Máme dost citlivý sluch, abychom Boží nabídku uslyšeli, vnímali?

Moji milí, i ten obyčejný chléb náš vezdejší – plod země a plod lidské práce – se stává chlebem věčného života pro ty, kdo umějí a chtějí vidět, slyšet a vnímat.

Ano, v tom je veliká výhoda těch, kteří umějí v neděli přijít do kostela na mši svatou. Zde se bystří zrak, abychom uviděli chléb jako **dar z nebe**. Abychom uviděli a rozeznali za věcmi profánními **posvátná znamení Boží lásky** a péče o své tvory – např. sedmero svátostí.

Veliká je bída slepých na cestách pouští života. Nepatříme i my tak trochu mezi ty slepé? Nepatříme snad mezi ty, ke kterým Pán Ježíš přes věky časů stále varovně volá: **Já jsem Světlo**, ale vy mne nevidíte. — **Já jsem Cesta**, ale vy po ní nejdete. — **Já jsem Pravda**, ale vy ji nehledáte. — **Já jsem Slovo Života**, ale vy mu nenasloucháte. — **Já jsem Chléb vašeho života**, ale vy jej nejíte.

I dnes tu máme možnost uslyšet Boží hlas za slovem lidským. I dnes tu máme možnost uvidět Pána Ježíše v nebeské maně eucharistického chleba. Máme tu možnost **učit se vidět a slyšet**. Dnes – a vlastně kdykoliv, když přijdeme na mši svatou.

O zavedení křesťanské víry ve staré Rusi se vypravuje, že kyjevský velkokníže Volodymyr, než se roku 989 nechal pokřtít, poslal do Byzance delegaci svých bojarů, aby se tam informovali o křesťanské víře. Delegace se vrátila a měla podat velkoknížeti zprávu. Ale bojaři mlčeli. Konečně jeden z nich takto promluvil: „Z toho, co nám tam říkali, jsme nepochopili nic. Ale když nás přivedli do svého chrámu na svatou liturgii, **připadali jsme si tam jako v nebi**.“

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Kéž i my se umíme tak účastnit na nedělní mši svaté, že nám tu bude také jako v nebi. Že se tu budeme učit hlouběji vidět divy Boží lásky ve všedních dnech našeho života. Že se tu budeme učit stále vnímavěji naslouchat hlasu Kristova evangelia. Že se tu budeme učit krásně prožitému křesťanství od Panny Marie, Pomocnice křesťanů. Kéž se tak stane! Amen.

19. neděle v mezidobí

1. čtení

(1 Král 19, 4-8)

2. čtení

(Ef 4, 30 - 5, 2)

Evangelium

(Jan 6, 41-51)

TAJEMSTVÍ VELEBNÉ SVÁTOSTI

Bratři a sestry, v dnešním evangeliu slyšíme Ježíšova slova: „Já jsem živý chléb, který sestoupil z nebe. Kdo jí z tohoto chleba, živ bude navěky. Chléb, který já dám, je **mé tělo, dané za život světa**.“ Tato slova Krista Pána by nás měla vzrušit stejně jako ty první posluchače. Vždyť je to nepochopitelné! Jak to Pán Ježíš vlastně myslel? Co tím chtěl říci?

Pokusy o vysvětlení těchto slov naplňují celé dějiny života církve, a přesto zůstávají – a nadále zůstanou – **tajemstvím Velebné svátosti**. Je to tajemství Boží lásky, kterému se snažíme porozumět aspoň natolik, abychom z této svátosti mohli čerpat **sílu Boží milosti**.

První generace křesťanů chápaly svátost Těla a Krve Páně jako **lámání chleba**, jako společenství u stolu. Tato svátost byla pro první křesťany znamením jednoty s Kristem a církví. Brzy se ujal i název **Eucharistie**. Tak se jmenovala děkonná modlitba při rituální rodinné večeři v podvečer sabatu. Děkovali při ní za láskyplnou Boží péči o člověka. Prvotní církev viděla v Eucharistii především Krista Pána, který dále žije mezi námi ve společenství věřících kolem něho.

Pozdější generace se zamýšlely stále pozorněji nad tím, co se při slavení Eucharistie děje se způsoby chleba a vína. Odpověď našel největší scholastický teolog sv. Tomáš Akvinský v pojmu **transsubstanciace** čili přepodstatnění. Jeho nauku později přijal i Tridentský koncil a tato nauka platí dodnes. Při proměňování se mění substance (podstata) chleba na Tělo Kristovo a podstata vína na Krev Kristovu, zatímco akcidenty (způsoby) chleba a vína zůstávají.

Podle nauky Tridentského koncilu, vycházející z učení sv. Tomáše Akvinského platí, že ve svátosti Eucharistie je Kristus pod způsoby chleba a vína **opravdu, skutečně a podstatně přítomen** s celým svým Tělem a Krví, duší i božstvím. Ve **mši svaté** se zpřítomňuje nekrvavým způsobem Kristova **SMÍRNÁ OBĚŤ** za naše hříchy – nekrvavým způsobem se zde zpřítomňuje Kristova **krvavá oběť na kříži, kterou Kristus Pán přináší nebeskému Otci ZA NÁS a ZA MNOHÉ na odpuštění hříchů**. A konečně se k tomuto nekrvavému zpřítomnění Kristovy oběti na kříži připojuje **svaté přijímání** jakožto **přivlastnění ovoce Kristovy oběti**, jako duchovní pokrm pro věřící – jako nebeská hostina Beránkova.

Pro náš duchovní život je velice důležité, že **při mši svaté se máme proměnit i my**. Jako chléb sestává z mnoha zrn obilí, která napřed vyrůstala porůznu, a pak byla shromážděna a spojila se v jeden chléb, tak i my tu máme **srůst v jedno tělo Kristovy církve**. Máme zažít do hloubi své duše radostný poznatek, že nejsme sami. Že jsme údy Těla Kristova – jeho svaté církve, že jsme součástí velkého společenství rodiny Božích dětí, vykoupených a živených Kristovým Tělem a Krví, to jest samotným Ježíšem Kristem. O to tedy jde při každé mši svaté: abychom se i my proměnili v Kristovo jedno Tělo, ve společenství jeho církve, ve **společenství lásky**.

Tomu velmi dobře naši předkové rozuměli, když Eucharistii nazvali **svatou mší**. Slovo „mše“ je z latinského „missa“, což je odvozeno z „**missio**“ – **poslání**. Chtěli tím pojmenováním zdůraznit, že při eucharistickém proměňování se i my máme proměnit v jeden šik **vyslanců Boží lásky** v našich rodinách, v našem světě. Na konci mše svaté říká jáhen: **Ite, missa est!** Jděte, naše misie začínají! Jděte, proměnili jste se v misionáře, ve vyslance Boží lásky!

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Stane se toto s námi i dnes při mši svaté? Jestli dnes o trochu lépe pochopíme, že tvoříme všichni dohromady společenství víry, naděje a lásky, pak je tato naše mše svatá opravdovou křesťanskou bohoslužbou. A především mějme na paměti, že **Velebná svátost je viditelné znamení Kristova společenství s námi**. Amen.

SLAVNOST NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

1. čtení

(Zj 11, 19a; 12, 1.3-6a.10ab)

2. čtení

(1 Kor 15, 20-27a)

Evangelium

(Lk 1, 39-56)

CELÁ KRÁSNÁ JSI, Ó MARIA!

Bratři a sestry, slavnost Nanebevzetí Panny Marie je velice krásný svátek. Naši předkové přinášeli o tomto svátku do kostela polní květiny a léčivé byliny a skládali z nich věnec – obětní dar. V mnoha zemích se to tak dělá dodnes.

A my se ptáme: Proč květiny, proč léčivé byliny? Co to má společného s Pannou Marií?

Květinami si lidé připomínali duchovní krásu Matky Boží: „**Celá krásná jsi, ó Maria!**“ Léčivé byliny zase připomínají **pomoc a přímluvu Panny Marie** u Syna Ježíše za nás za všechny. Maria kdysi v Káně Galilejské volala: „Synu, už nemají víno!“ Teď volá: „**Už nemají sílu, nemají radost!**“ Tak za nás zajisté prosí i dnes, jako prosila za chudé svatebčany v galilejské Káně.

A jako za starých dobrých časů se o svátku Nanebevzetí Panny Marie scházivali v kostele bylináři a kořenářky, kteří jako Maria pomáhají lidem léčivou silou bylin, kterou do nich vložil Bůh – tak jsme tu dnes my, ctitelé a děti Panny Marie.

Vy dříve narození jistě vzpomínáte, že roku 1950 tehdejší Svatý otec Pius XII. dnešní svátek povýšil. Vyhlásil **Nanebevzetí Panny Marie za dogma** – článek katolické víry.

Proč to udělal zrovna toho roku 1950? Snadno to pochopíme, když si připomeneme, že to byla doba po hrozném světové válce, v níž byly nesmyslně ničeny milióny životů. Když lidé běsnili proti lidem a vyvražďovali se, jako by lidský život neměl vůbec žádnou cenu. Jako by smrt byla nejvyšším pánem lidstva.

Tu papež, který toto všechno prožíval, vyhlásil za článek víry: **Maria, naše lidská sestra, žije** – přežila svou smrt, **je u Syna v nebi!**

A stejně tak se děje každému, kdo žije mariánsky – to znamená, kdo pomůže druhému, když může. A když nemůže pomoci, aspoň neublíží.

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Kéž je tedy i nám, jako starým moudrým zahrádkářům a bylinářům, krása květin připomínkou krásy Mariiny a pobídkou k pomoci, kde můžeme.

***Přijde podzim a květiny venku zvadnou,
ale krása dobrého činu nezvadne navěky.***

A m e n .

21. neděle v mezidobí

1. čtení

(Joz 24, 1-2a.15-17.18b)

2. čtení

(Ef 5, 21-32)

Evangelium

(Jan 6, 60-69)

I TY CHCEŠ ODEJÍT?

Bratři a sestry, naše křesťanská generace měla to štěstí, že jsme po II. vatikánském koncilu pro svůj život nově objevili mši svatou – Nejsvětější Eucharistii. Cesta do kostela většině z nás už není zvykovou záležitostí, účast na svatém přijímání je pro většinu už samozřejmá. Ale v té samozřejmosti na nás číhá nové nebezpečí – **zevšednění**. Kdykoliv vykročíme ke stolu Páně, kéž je to vždycky nový úkon víry, kéž je to vždycky **nové rozhodnutí pro Krista**.

V dnešním evangeliu jsme slyšeli ne příliš povzbuzující slova: „Mnoho jeho učedníků ho opustilo a už s ním nechodili.“ Jsou to slova velice aktuální. Máme pocit, jako by to bylo napsáno o dnešní době! Mnoho lidí je ještě zapsáno v církevních matrikách, ale **ve skutečnosti už Krista Pána opustili**. Oni sami to cítí. Nedávno jeden takový psal na faru: „Žádám, abyste mě vyškrtli z vaší církve.“ Nejsmutnější na tom je to slovíčko „z vaší“. Už nepíše „z mé církve“, protože dobře ví, že už v církvi prakticky dávno není. Pán Ježíš neprosí nikoho, aby zůstal. **Pán Ježíš žádá víru**.

Ale mezi těmi kolem Krista Pána byli i tací, kteří sice **podle Kristových slov žít nechtěli, ale v církvi zůstávají**. Tak začínají růst Jidášové, kteří kdekoho prodají, aby dosáhli svého. Pán Ježíš o nich suše říká: „Bylo by lépe, kdyby se byli nenarodili.“

Třetí skupinu kolem Krista Pána představuje apoštol Šimon Petr. Ne, že by Pána Ježíše odmítal, ale **dost dobře ho nechápe**. A do této skupiny patří nepochybně většina z nás.

Také nám dnes klade Pán Ježíš otázku: **„Chcete i vy ode mne odejít?“** A útěchou dnešního evangelia je nám odpověď Šimona Petra. Apoštol Petr neříká: Pane, jak se můžeš vůbec takto ptát? To je přece jasné, že my zůstaneme. My přece víme, že máš vždycky pravdu, my žádné pochybnosti nikdy nemáme!

Naštěstí takto Petr neodpověděl. Kdyby odpověděl tímto způsobem, nebylo by to o nás. My víme, co jsou nejasnosti, co jsou pochybnosti. My přece tolik věcí nechápeme! Je mnoho novot i v dnešní církvi, které jsou nám nesrozumitelné.

Apoštol Petr však odpovídá na otázku otázkou: **„Pane, ke komu bychom šli?“** Ano, ke komu jinému bychom měli jít, než ke Kristu Pánu! Vždyť přece žádnou lepší cestu neznáme. A tak Petrové zůstávají s Pánem Ježíšem přes všechny nejistoty a pochybnosti. Naslouchají jeho hlasu, stýkají se s ním, a nakonec se dopracují přece jen k jasné a pevné víře.

Naším vzorem tedy musí být **apoštol Petr – nikoliv zrádce Jidáš**. K lepšímu pochopení si uvedeme jednu hru, která může být obrazem toho, co má člověk činit celý svůj život: Jeden hráč má za úkol přejít se zavázanýma očima přes všelijaké překážky. Bez pomoci by určitě nepřešel, ale má k dispozici přítele, který mu radí, kudy má jít. Všichni ostatní hráči také hrají – snaží se ho splést, radí špatně, snaží se překřičet hlas jeho přítele. Hráč se zavázanýma očima může vyhrát pouze tehdy, když ze všech těch hlasů dbá pouze na jediný – na hlas svého přítele, na hlas dobrého rádce.

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? A takto máme jednat i my. Máme také dbát na jeden jediný hlas – na hlas našeho přítele, na hlas dobrého rádce: **Máme slyšet pouze hlas Krista Pána a podle jeho hlasu jednat**. A tak se vždy znovu a znovu ptejme: Jak by toto udělal Pán Ježíš? Co by na to řekl? Co odpovídá jeho nekonečné lásce? A dobře si zapamatujme: V každé životní situaci chci poctivě hledat hlas Krista Pána, který mne dovede do věčného života! Amen.

Váš služebník a duchovní otec P. Mgr. Ing. Jan Špaček, dr. h. c.

AKTUALITY

• **PRVNÍ PÁTEK V MĚSÍCI SRPNU – MŠE SVATÁ A POBOŽNOST K NEJSVĚTĚJŠÍMU SRDCI JEŽÍŠOVU:**

V pátek 6. srpna 2021 od 14 hodin v kapli domova důchodců v Horní Plané a **od 17 hodin** ve farním kostele sv. Markéty v Horní Plané budeme prožívat **první pátek v měsíci srpnu**.

Nejprve bude **mše svatá** ze svátku Proměnění Páně. Po modlitbě po přijímání následuje **pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu** (výstav Velebné svátosti, krátká adorace, litanie k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, zásvětná modlitba, svátostné pozhnání).

